

Artiklens gennemgang af interviewet giver anledning til følgende bemærkninger:

Informations gengivelse:

1. „Den vesttyske forbundskansler Willy Brandt, der tidligere har vakt opsigt ved udtalelser om udsigterne for en egentlig EF-hær, venter, at det europæiske fællesskab i løbet af de næste 10-15 år vil udvikle sig til en egentlig politisk og militær union.“

I interviewet udtaler Willy Brandt derimod:

Willy Brandt:

„Jeg kan forestille mig — og ihvertfall ønsker jeg det — at det samtidig vil vokse frem noe i retning av en politisk union på baggrunn av EF. Ikke i den forstand at våre nasjonale særegenheter skal reduseres, tvert imot. Dette er jo forskjellen fra den amerikanske samlingsprosess, den var en smeltedigel, mens den europeiske prosess må kjennetegnes seg ved at helst intet av de verdier og særegenheter som preger våre land i en dybt forankret tradisjon og kultur, går tapt. Men vi må ha evnen til å utvikle former for sammenslutning som ikke bare begrenser seg til det økonomiske, men som også omfatter det politiske der hvor vår felles overbevisning taler for at en del av våre oppgaver skal løses på høyere nivå enn nasjonalstatens. Derneft ville jeg håpe at Europa, ihvertfall Vest-Europa også om 15 år er fast knyttet til USA, selv om det skulle vise seg enda tydeligere enn i dag at vi kan stå på egne ben. For det tredje holder jeg det ikke for sikkert, men likevel for mulig, at vi vil ha en høyere grad av kommunikasjon mellom de østlige og vestlige deler av Europa. Men jeg legger til at den avspenningstendens som vi nå har, den nåværende utvikling fra konfrontasjon til kooperasjon som president Nixon har uttrykt det, alltid bærer med seg risikoen for tilbakeslag.“

Informations gengivelse:

2. „Når man har et udenrigspolitisk samarbejde og koordinering, kan man ikke kunstigt og skematisk gå udenom de sikkerhedspolitiske overvejelser. Der findes naturligvis en sammenhæng, som ikke lader sig skjule mellem den almindelige udenrigspolitik og sikkerhedspolitikken, siger Willy Brandt i interviewet. Han siger videre, at

det fra tysk side er et stærkt ønske, at man i det vesteuropæiske samarbejde allerede nu forbereder sig på den stærkest muligt samlede optræden med sigte på den europæiske sikkerhedskonference til næste år.“

Dette afsnit er løsrevet fra sin sammenhæng:

Willy Brandt:

„Alle medlemmer av det utvidede EF — på nær som Eire, som har sine spesielle forhold — er med i NATO, selv om Frankrike inntar en særskilt posisjon innen organisasjonen. Innen NATO er vi for en særlig betoning av de vest-europeiske saker — og man har et godt utgangspunkt i Euro-gruppen. — Vi vil ikke stille opp noe alternativ, men mener at forsvarspolitikken er godt ivåretatt i NATO. Men det finnes naturligvis en sammenheng mellom den alminnelige utenrikspolitikk og sikkerhetspolitikken som ikke lar seg skjule. D.v.s. at når man har utenrikspolitisk samarbeide og koordinering, så kan man ikke kunstig og skjematisk gå utenom de sikkerhetspolitiske overveielser. Dette ser man allerede i forbindelse med problemene omkring en all-europeisk sikkerhets- og samarbeidskonferanse. Nettop med tanke på en slik konferanse neste år, er det fra vår side et sterkt ønske at vesteuropeerne må ta sikte på en mest mulig samstemt opptreden.“

Informations gengivelse:

3. „Med henblik på utviklingen i EF i de kommende tiår siger den vesttyske forbundskansler, at det er forbundet med store usikkerhedsmomenter, men at han kan forestille sig, og at han i hvert fald ønsker, at EF skal utvikle sig til en egentlig vesteuropæisk politisk union. Han understreger, at det vil være ønskeligt i løbet af denne udvikling at komme bort fra de bindinger, som det såkaldte Luxembourgforlig har givet samarbejdet. Willy Brandt siger, at princippet om enstemmighed i det lange løb ikke vil være praktisk for beslutningsprocessen i det Europæiske Fællesskab.“

I dette afsnit kædes to forskellige besvarelser i interviewet sammen. Som det ses, hører 1. punktum sammen med Willy Brandts ønsker for de kommende 15 år, jfr. punkt 1. Det bemærkes, at han ikke